

31.254/II/PN

Ter zitting van 15 februari 2001 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.), een onderzoek gewijd aan een klacht die werd ingediend tegen het feit dat in Brussel-Hoofdstad door twee notarissen, gevestigd in St.Jans-Molenbeek eentalig Franse aanplakbrieven m.b.t. de verkoop van een onroerend goed gelegen in St.Jans-Molenbeek, werden verspreid en dat de Kamer der Notarissen van Brussel-Hoofdstad van mening zou zijn, volgens de klager, dat terzake de bestuurstaalwetgeving niet van toepassing is.

Klager voegt ter staving van zijn klacht twee eentalig Franse aanplakbrieven toe.

*

* *

Naar luid van artikel 1 van de wet van 16 maart 1803 (25 ventôse – 5 germinal jaar XI) op het notarisambt zoals gewijzigd bij wet van 16 april 1927 (B..S. 27 april 1927), zijn notarissen “openbare ambtenaren, aangesteld om alle akten en contracten te verlijden waaraan partijen de authenticiteit van overheidsakten moeten of willen doen verlenen, de dagtekening ervan te verzekeren, ze in bewaring te houden en er grossen en uitgiften van af te geven.”

In haar advies nr. 3.823/I/P van 18 december 1975 adviseerde de V.C.T. dat de notaris, ook wanneer hij optreedt ten verzoeken van een particulier of een rechtspersoon die niet onder de toepassing van de S.W.T. valt, in zijn betrekkingen met het publiek (bv. aanplakbrieven) de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken (S.W.T.) moet naleven.

2.

De V.C.T. was daarbij van oordeel dat “overeenkomstig de algemene geest en strekking van de wetgeving op het gebruik der talen in bestuurszaken, de notaris de administratieve regeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden moet eerbiedigen”.

Deze principes werden door de V.C.T. in diverse latere adviezen bevestigd (cf. advies 22.040/II/PN van 29.06.90; advies nr. 22.120/II/PN van 24.6.91)

Dit betekent dat de notaris in zijn hoedanigheid van openbaar ambtenaar voor alle officiële bekendmakingen waartoe hij door de wet verplicht is, bijvoorbeeld door middel van aanplakbrieven, de bepalingen van de S.W.T. moet naleven.

Dit geldt evenwel niet indien de notaris, op verzoek van de verkoper, in week- of dagbladen in binnen- of buitenland, advertenties plaatst voor de verkoop van onroerende goederen, die eerder van commerciële informatieve aard zijn. (cf. adviezen 28.090/E-F/II/PN, 30.034/15-16-41-43/II/PN, 30.072/16-17/II/PN van 20.5.99).

Voor zover de aanplakbrieven voor de verkoop door de bovengenoemde notarissen enkel in het Frans werden verspreid, acht de V.C.T. de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.